

Investigating the Relationship between Risk Perception, Resources and Rate of Job Stress with Occupational Accidents in a Steel Industry

Milad Ghiami, MSc. Student in Health, Safety and Environment Management, School of Public Health and Safety, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

✉ **Mohammad Hossein Vaziri**, (*Corresponding author), Workplace Health Promotion Research Center (WHPRC), Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran. AND Department of Health, Safety and Environment, School of Public Health and Safety, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran. mhvaziri@sbmu.ac.ir

Reza Gholamnia, Workplace Health Promotion Research Center (WHPRC), Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran. AND Department of Health, Safety and Environment, School of Public Health and Safety, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Reza Saeedi, Workplace Health Promotion Research Center (WHPRC), Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran. AND Department of Health, Safety and Environment, School of Public Health and Safety, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Masoud Motalebi, Occupational Health Research Center, Iran University of Medical Sciences (IUMS), Tehran, Iran.

Abstract

Background and aims: Occupational stress and risk perception are considered as the most well-known factors affecting the safety and health of employees and the occurrence of occupational accidents. On the other hand, occupational accidents also have a very undesirable effect on the performance of organizations, companies and their human resources. This study aimed to investigate the relationship between risk perception, resources and level of occupational stress and occupational accidents in a steel industry.

Methods: This research was a case-control analytical study carried out among 700 steel rolling workers in a steel industry. The sample number was 248 based on the Morgan table. The number of 81 workers with work-related injuries during 2013-2017 were assigned as the case group and 167 workers without work-related injuries were randomly selected as the control group. Participants with informed consent completed 3 questionnaires as a 50-item questionnaire for sources of job stress, a 20-item Davis's questionnaire for job stress and a 133-item Flynn's questionnaire for risk perception. The data were analysed using SPSS software version 20.

Results: All study samples were male. The most of participants had the diploma degree, 93% were married, and 72% were shift workers. The results showed that there was no significant difference between each of the demographic characteristics such as shift work, marital status and education degree with occupational stress and risk perception variables for both the case and control groups. The mean occupational stress in the case and control groups was 54.02 and 48.09, respectively and there was a statistically significant relationship between occupational accidents and level of occupational stress (p value < 0.05). Also, the value of odds ratio was obtained 1.4, which showed that job stress increased the probability of accident by 40%. The overall score of sources of job stress for the case and control groups were 127.8 and 121.4, respectively, which did not show a statistically significant difference between the two groups,

Keywords

Job Stress
Risk Perception
Job Stress Sources
Occupational Accidents

Received: 2019/11/15

Accepted : 2020/08/11

but in some areas the difference was significant (p value <0.05). The highest difference was observed in the heavy duty of the role ($p <0.05$). The case and control groups respectively received 66% and 61.8% of the risk perception score that showed there was a significant difference between the case and control group score ($p < 0.05$).

Conclusion: The present study showed that there was a significant and direct relationship between sources and levels of job stress and occupational accidents and the workers with work-related injuries had a higher risk perception than non-injured workers. One of the important functions of risk perception is its positive effect on the analysis of environmental data and occupational processes and appropriate decision-making, as well as improvement of the effective reactive approach in the workplace. One of the important results of this research was demonstrating the relationship of risk perception on workers' experience of accidents and environmental safety issues. The transfer of experience and the development of an experience-based learning program are effective in increasing the level of risk perception of workers and in strengthening the reactive approach to workplace events and is directly effective in reducing the number and severity of occupational accidents. Identifying the sources of job stress in the workplace and eliminating, controlling or modifying it, as well as implementing an operational plan for managing job stress and promoting workers' risk perception, are effective in reducing employee stress and accordingly in reducing the incidence of occupational accidents. Thus, it promote as a result the level of physical and mental health and the level of productivity of employees and the reduction of occupational injuries and associated direct and indirect costs.

Conflicts of interest: None

Funding: None

How to cite this article:

Milad Ghiami, Mohammad Hossein Vaziri, Reza Gholamnia, Reza Saeedi, Masoud Motalebi. Investigating the Relationship between Risk Perception, Resources and Rate of Job Stress with Occupational Accidents in a Steel Industry. *Iran Occupational Health*. 2020 (30 Dec);17:86.

***This work is published under CC BY-NC-SA 3.0 licence**

بررسی ارتباط درک ریسک، منابع و میزان استرس شغلی با حوادث شغلی در یک صنعت فولاد

میلاذ قیامی: دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت سلامت، ایمنی و محیط زیست (HSE)، دانشکده بهداشت و ایمنی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.
محمدحسین وزیری: (* نویسنده مسئول) مرکز تحقیقات ارتقای سلامت محیط کار، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران و استادیار، گروه سلامت، ایمنی و محیط زیست (HSE)، دانشکده بهداشت و ایمنی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران و استادیار، گروه سلامت، ایمنی و محیط زیست (HSE)، دانشکده بهداشت و ایمنی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران. mhvaziri@sbmu.ac.ir
رضا غلام‌نیا: دانشیار، گروه سلامت، ایمنی و محیط زیست (HSE)، دانشکده بهداشت و ایمنی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.
رضا سعیدی: دانشیار، گروه سلامت، ایمنی و محیط زیست (HSE)، دانشکده بهداشت و ایمنی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.
مسعود مطلبی: استادیار، مرکز تحقیقات بهداشت کار دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

چکیده

شیوه استناد به این مقاله:

کلیدواژه‌ها

استرس شغلی

درک ریسک

منابع استرس شغلی

حوادث شغلی

زمینه و هدف: استرس شغلی و درک ریسک از شناخته‌شده‌ترین عوامل اثرگذار بر ایمنی و بهداشت کارکنان و رخداد حوادث شغلی می‌باشند. از سوی دیگر حوادث شغلی نیز تأثیر بسیار نامطلوبی بر عملکرد سازمان‌ها، شرکت‌ها و منابع انسانی آن‌ها دارند. این مطالعه با هدف بررسی ارتباط بین درک ریسک، منابع و میزان استرس شغلی با حوادث شغلی در یک صنعت فولاد انجام شد.
روش بررسی: این مطالعه از نوع تحلیلی مورد - شاهد بود که در جامعه ۷۰۰ نفری از کارکنان خط تولید نورد یک صنعت فولاد انجام شد. با استفاده از جدول مورگان تعداد نمونه این تحقیق ۲۴۸ نفر به‌دست آمد. تعداد ۸۱ نفر افراد حادثه‌دیده طی سال ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۶ به‌عنوان گروه مورد و تعداد ۱۶۷ نفر به‌عنوان گروه شاهد (حادثه‌ندیده) به‌صورت تصادفی تعیین شدند. مشارکت‌کنندگان با رضایت پرسش‌نامه ۵۰ سوالی منابع استرس شغلی و ۲۰ سوالی میزان استرس شغلی دیویس و پرسش‌نامه ۱۳۳ سوالی درک ریسک فلین را تکمیل کردند. آنالیز داده‌ها با نرم‌افزار SPSS (نسخه ۲۰) انجام گردید.

یافته‌ها: همه نمونه‌های مطالعه مرد بودند. در گروه مورد و شاهد، بیشترین مدرک تحصیلی دیپلم بود، ۹۳٪ افراد متأهل بودند و ۷۲٪ نوبت کاری داشتند. نتایج نشان داد بین هرکدام از مشخصات دموگرافیک نظیر نوبت کاری، وضعیت تأهل و مدرک تحصیلی با متغیرهای استرس شغلی و درک ریسک در بین هریک از دو گروه مورد و شاهد تفاوت معناداری وجود نداشت ($p > 0.05$). میانگین استرس شغلی در گروه مورد و شاهد به‌ترتیب برابر ۵۴/۰۲ و ۴۸/۰۹ بود و از نظر آماری ارتباط معناداری بین حوادث شغلی و میزان استرس شغلی وجود داشت ($p < 0.05$). همچنین مقدار نسبت شانس Odds Ratio = ۱/۴ به‌دست آمد که نشان داد استرس شغلی شانس رخداد حوادث را ۴۰٪ افزایش می‌دهد. نمره کلی منابع استرس شغلی برای گروه مورد و شاهد به‌ترتیب ۱۲۷/۸ و ۱۲۱/۴ حاصل شد. این نمره در دو گروه تفاوت آماری معناداری را نشان نداد ($p > 0.05$); اما در بعضی از حیطه‌ها این تفاوت معنادار بود که بیشترین تفاوت در حیطه سنگین باری نقش مشاهده شد ($p < 0.05$). در این مطالعه، هریک از دو گروه مورد و شاهد به‌ترتیب ۶۶٪ و ۶۱/۸٪ از نمره درک ریسک را کسب کردند که بین نمره گروه مورد با گروه شاهد اختلاف معناداری وجود داشت ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: در مطالعه حاضر بین منابع و میزان استرس شغلی با حوادث شغلی ارتباط معنادار و مستقیم وجود داشت و نمره درک ریسک برای کارگران دارای تجربه حادثه نسبت به کارگران حادثه‌ندیده به‌طور معناداری بالاتر به‌دست آمد. از کارکردهای مهم درک ریسک، تأثیر مثبت آن بر تجزیه و تحلیل داده‌های محیط و فرایندهای شغلی و اتخاذ تصمیم متناسب و نیز تقویت رویکرد واکنشی اثربخش در محیط کار است. یکی از نتایج مهم این تحقیق اثبات وابستگی درک ریسک به تجربه افراد از وقوع حوادث و مسائل ایمنی محیط اطراف است. انتقال تجربه و تدوین برنامه آموزشی از نوع یادگیری تجربه‌محور، در افزایش سطح درک ریسک افراد و متناسب با آن بر تقویت رویکرد واکنشی به رویدادهای محیط کار موثر بوده و به‌طور مستقیم در کاهش تعداد و شدت حوادث شغلی اثر می‌گذارد. شناسایی منابع استرس شغلی در محیط کار و حذف، کنترل و یا تعدیل آن و همچنین اجرای برنامه عملیاتی مدیریت استرس شغلی و ارتقای درک ریسک کارگران، در کاهش میزان استرس کارکنان و به تناسب آن در کاهش بروز حوادث شغلی موثر بوده و بدین ترتیب، موجب ارتقای سطح سلامت جسمی - روانی و میزان بهره‌وری شاغلان و کاهش آسیب‌های شغلی و هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم مرتبط با آن خواهد شد.

تعارض منافع: گزارش نشده است.

منبع حمایت‌کننده: ندارد.

Milad Ghiami, Mohammad Hossein Vaziri, Reza Gholamnia, Reza Saeedi, Masoud Motalebi. Investigating the Relationship between Risk Perception, Resources and Rate of Job Stress with Occupational Accidents in a Steel Industry. Iran Occupational Health. 2020 (30 Dec); 17:86.

*انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC-SA 3.0 صورت گرفته است

مقدمه

درحال حاضر، استرس بخش جدایی‌ناپذیر از زندگی مدرن بشر به‌شمار می‌رود. وجود استرس کم و یا بیش‌ازحد در زندگی و محیط‌های کاری بر انسان و فعالیت‌های گوناگون وی اثرات بسیار نامطلوبی می‌گذارد؛ چراکه انسان موجودی است با خصوصیات زیست‌شناختی، روان‌شناختی و اجتماعی که در این بین، بُعد روان‌شناختی - رفتاری مهم‌ترین نقش را در عملکرد نیروی انسانی در محیط کار ایفا می‌کند. (۱) در میان این رفتارها و ویژگی‌های روانی، استرس شغلی از مهم‌ترین فاکتورهای تأثیرگذار بر افراد است و ریسک فزاینده‌ای را برای انسان ایجاد می‌کند؛ لذا درک ریسک و ویژگی‌های آن به‌عنوان یکی از مفاهیم پایه‌ای در تحلیل ریسک فاکتورهای شغلی، از جمله استرس، حیاتی است. درک ریسک موجب شناخت رخدادهای مرتبط با آن می‌شود و به‌تبع آن لایه‌های ایمنی مناسب برای کنترل ریسک ایجاد می‌گردد. (۲-۵)

استرس شغلی هنگامی پدید می‌آید که کنش متقابل بین شرایط کار و ویژگی‌های فردی شاغل به‌گونه‌ای است که خواست‌های محیط کار و در نتیجه فشارهای مرتبط با آن بیش از آن است که فرد بتواند از عهده‌اش برآید. (۶) استرس شغلی در بین عوامل روانی محیط کار از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ به‌نحوی که سازمان ملل متحد در سال ۱۹۹۲ میلادی استرس شغلی را بیماری قرن بیستم دانست. چندی بعد سازمان جهانی بهداشت (WHO)^۱ نیز آن را مشکل همه‌گیر در جهان اعلام نمود. (۷-۸) برخی از عوامل استرس‌زا در محیط کار شامل نیازمندی‌های وظیفه یا شغل (نظیر بار کاری، فقدان کنترل بر وظیفه و ابهام در وظیفه)، فاکتورهای سازمانی (نظیر ارتباطات بین‌فردی ضعیف و رفتارهای مدیریتی نامناسب)، مسائل اقتصادی و مالی، تضاد بین نقش‌ها و مسئولیت‌های کاری و خانوادگی، جنبه‌های توسعه شغلی و آموزش (نبود فرصت‌هایی برای رشد و ارتقا) و جو سازمانی ضعیف (عدم تعهد مدیریت برای نیروهای ارزشمند، پیچیدگی ارتباطات سازمانی و غیره) است. (۹) تحقیقات نشان داده است که ۳۰٪ نیروی کار کشورهای توسعه‌یافته از استرس شغلی رنج می‌برند که این میزان در کشورهای درحال توسعه بیشتر است. (۱۰) سازمان بین‌المللی کار (ILO)^۲ هزینه‌ی وارد بر کشورها به‌علت استرس شغلی را ۱ تا ۳/۵٪ تولید ناخالص ملی تخمین زده است. (۱۱) استرس شغلی علاوه بر اثرات شغلی، اثرات منفی بر خود فرد برجای می‌گذارد که در این زمینه می‌توان به مواردی مانند تأثیر بر

سطح روانی و عاطفی (خستگی، اضطراب و فقدان انگیزه)، سطح شناختی (افزایش احتمال خطا و در برخی موارد حوادث ناشی از خطای انسانی)، سطح رفتاری (تضعیف روابط با همکاران، تحریک‌پذیری، عدم تصمیم‌گیری، غیبت، سیگار کشیدن، بیش‌ازحد غذا خوردن و مصرف الکل) و سطح فیزیکی (افزایش بیماری‌های مرتبط با سردرد، درد عمومی و سرگیجه) اشاره کرد. (۱۲) سروش کریشنا و سیمان چالاداز در پژوهش خود اظهار کردند افرادی که استرس بیشتری داشتند، کمتر از کارشان راضی بودند و میزان تعهد شغلی کمتری را نشان دادند و بیشتر شغل خود را ترک می‌کردند. (۱۳) همچنین مطالعه‌ی وثوقی نیری و همکاران نشان داد بین استرس شغلی و عملکرد شغلی رابطه‌ی معنادار و منفی وجود دارد. (۱۴) استرس شغلی علاوه بر آثار نامطلوب روان‌شناختی، زمینه‌ساز بروز رویدادها و حوادث شغلی و در نتیجه بروز آسیب و جراحت به افراد و خسارت به تجهیزات در محیط کار می‌گردد. (۱۵) بنابراین استرس شغلی از نظر ایمنی در محیط کار نیز اهمیت ویژه‌ای دارد. (۱۶) تحقیقات درباره‌ی اعمال نایمن حاکی از آن است که عوامل استرس‌زای شغلی از طریق کاهش تمرکز، حواس پرتی، اختلال در حافظه، تردید در انجام کارها و کاهش قدرت تصمیم‌گیری سهم بسزایی در بروز اعمال نایمن در میان شاغلان دارد. در همین راستا، نتایج مطالعات نقش عوامل استرس‌زای شغلی را در ۳۷٪ از حوادث رخ داده در صنعت اثبات کرده است. (۱۷) همچنین خطاهای انسانی علت حدود ۸۰٪ حوادث شغلی است که خود می‌تواند نتیجه‌ی استرس شغلی کارکنان باشد. (۱۸) شیانگ وو و همکاران در مطالعه‌ی خود هم‌بستگی منفی بین استرس شغلی و رفتار ایمنی کارکنان را اثبات کردند. (۱۹) به گزارش پژوهش دامیار و همکاران نیز، با افزایش میزان مواجهه صوتی و استرس شغلی رانندگان، درصد اعمال نایمن و احتمال رخداد حادثه بالا می‌رود. (۲۰) همچنین نتایج مطالعه‌ی زارع و همکاران رابطه‌ی بسیار قوی بین منابع استرس و حوادث شغلی و نیز واکنش در برابر استرس و حوادث را نشان داد. (۲۱) بدین ترتیب، استرس شغلی پیامدهای جدی هم برای کارفرمایان و هم برای کارگران به‌همراه دارد. (۲۲) از سوی دیگر فاکتورهای فردی اثرگذار بر ایمنی شامل سه فاکتور روان‌شناختی مهم در رخداد حوادث نگرش، انگیزش و درک ریسک است. (۲۳) درک ریسک ارزیابی یا قضاوت ذهنی از احتمال وقوع حادثه‌ای مشخص و چگونگی روبه‌رو شدن با پیامد آن است. (۲۴) درک ریسک در HSE^۳ از اهمیت زیادی

1 . World Health Organization

2 . International Labour Organization

3 . Health, Safety and Environment

زیرگروه‌ها تعداد بیشتری شاهد انتخاب شد و نهایتاً به ۲۴۸ نفر رسید. به‌منظور تعیین گروه شاهد ابتدا از بین تمامی کارگرانی که شرایط شرکت در مطالعه را داشتند، براساس ۳ متغیر سابقه کاری، نوبت کاری و تحصیلات همسان سازی انجام شد؛ اما درحین انتخاب شاهد‌ها مشخص گردید که در بعضی از زیرگروه‌ها به اندازه کافی شاهد وجود ندارد و به همین دلیل متغیر اخیر حذف شد و درنهایت براساس سابقه کار و نوبت کاری همسان سازی صورت گرفت. از بین هرکدام از گروه‌های فوق براساس تعداد مورد‌ها، شاهد‌ها انتخاب شدند؛ به‌گونه‌ای که به‌ازای هر مورد ۲ نفر شاهد وارد مطالعه گردید. معیارهای ورود افراد به مطالعه عبارت‌اند از: ۱. سابقه حداقل یک حادثه شغلی برای گروه مورد؛ ۲. نداشتن سابقه حادثه شغلی برای گروه شاهد؛ ۳. عدم ابتلا به بیماری‌های روحی و روانی در هر دو گروه مورد و شاهد. در این مطالعه، از ۳ پرسش‌نامه جهت گردآوری داده‌ها استفاده شد: پرسش‌نامه استرس شغلی که دیویس^۲ و همکاران در سال ۱۹۹۱م طراحی کردند. این پرسش‌نامه خود از دو قسمت تشکیل شده است: فرم «الف» که شامل ۲۰ سوال درباره نشانه‌های استرس شغلی است؛ فرم «ب» که از ۵۰ سوال مربوط به منابع استرس شغلی تشکیل شده است. این پرسش‌نامه توسط طباطبایی در سال ۱۳۹۴ برای شاغلان در بخش‌های صنعت و خدمات با نمونه ۴۰۰ نفری اعتبارسنجی شد و آلفای کرونباخ ۰/۹۳ به‌دست آمد. (۳۳) نمره‌گذاری این پرسش‌نامه به‌صورت لیکرت انجام شد که برای هر فرد با جمع نمرات حاصل از کل سوالات یک نمره کل به‌دست می‌آید. در پرسش‌نامه میزان استرس شغلی، کمترین و بیشترین نمره به‌ترتیب ۰ و ۸۰ است و رتبه‌بندی میزان استرس شغلی بدین شکل است: ۰ تا ۲۵ افراد سازگار، ۲۶ تا ۴۰ رنج‌آور، ۴۱ تا ۵۵ افراد در مرز فرسودگی شغلی و ۵۶ تا ۸۰ افراد دچار فرسودگی شغلی. در پرسش‌نامه منابع استرس شغلی کمترین نمره ۵۰ و بیشترین نمره ۲۵۰ است و دسته‌بندی آن به شکل زیر: کمتر از ۱۰۰ بیانگر وجود منابع استرس شغلی در سطح متوسط، ۱۰۰ تا ۲۰۰ بیشتر از سطح متوسط و بالاتر از ۲۰۰ بیانگر وجود منابع استرس شغلی بالاست. در این پژوهش، از پرسش‌نامه درک ریسک فلین^۳ و همکاران جهت سنجش میزان درک ریسک افراد مورد مطالعه استفاده گردید. این پرسش‌نامه توسط سلطانی و همکاران در سال ۱۳۹۵ در یک نمونه ۲۷ نفری اعتبارسنجی شد و آلفای کرونباخ ۰/۹۳ به‌دست آمد. (۳۴) پرسش‌نامه درک ریسک فلین و همکاران حاوی اطلاعات فردی (شامل نوع

برخوردار است و بسیاری از حوادث شغلی به‌دلیل اینکه افراد درک صحیح و مناسبی از خطرات محیط کار ندارند، رخ می‌دهند. (۲۳) به عبارت دیگر، درک کارکنان از ریسک‌های موجود بر رفتار ایمنی آنان در محیط کار تأثیر قابل توجهی می‌گذارد. (۲۵) آشنا بودن افراد با منابع خطر و قابل کنترل بودن خطر دو فاکتور مهم در درک ریسک به‌شمار می‌رود. (۲۶) درک صحیح ریسک بر بینش کارگران درباره مدیریت ریسک و درنهایت ایمنی کارگران تأثیر بسزایی دارد؛ یعنی درک نادرست ریسک موجب بروز رفتارهای مخاطره‌آمیز و نامناسب می‌گردد. (۲۷) شیزن‌اوه و همکاران در مطالعه‌ای گزارش کردند که تجارب کار و حوادث بر درک ریسک تأثیر مثبت دارد. (۲۸) طبق بررسی تیلور و اسنایدن نیز، درک ریسک شغلی از جنبه‌های مهم رفتار ایمنی است. (۲۹) همچنین مطالعه جهانگیری و همکاران نشان داد افراد با درک ریسک بالا دارای نگرش ایمنی مطلوبی بودند. (۳۰) بنابراین درک ریسک و شناخت خطرات شغلی برای به‌حداقل رساندن آسیب‌های شغلی اهمیت فراوانی دارد. (۳۱)

یکی از صنایع مهم و باارزش در ایران صنعت فولاد است. کارکنان این صنایع در معرض عوامل زیان‌آور متعددی مانند فیزیکی، شیمیایی، ارگونومیک، مکانیکی و سایکولوژیکی قرار دارند. مواجهه مداوم با این عوامل منجر به بروز حوادث و بیماری‌های شغلی و عوارض ناشی از استرس شغلی در کارکنان می‌گردد. براساس یافته‌های تحقیقات، صنایع فلزی بالاترین هزینه‌های مرمت با آسیب‌های شغلی را به خود اختصاص داده است. (۳۲) لذا در این مقاله، برخلاف مطالعات پیشین، اقدام به بررسی هم‌زمان ارتباط سه مولفه درک ریسک، استرس شغلی و حوادث شغلی در صنعت پر مخاطره فولاد گردید.

روش بررسی

پژوهش حاضر از نوع تحلیلی مورد - شاهد است. جامعه پژوهش را کارکنان بخش نورد یک صنعت فولاد در یک دوره ۵ ساله (۱۳۹۲ تا ۱۳۹۶) تشکیل دادند. حجم جامعه آماری در این مطالعه ۷۰۰ نفر بود. مطابق جدول مورگان^۱، گروه نمونه این تحقیق ۲۴۸ نفر محاسبه گردید. سپس ۸۱ نفر از کارکنانی که طی دوره زمانی مذکور حداقل یک حادثه غیرمرگبار داشته‌اند، به‌عنوان گروه مورد و ۱۶۷ نفر از کارکنانی که دچار هیچ حادثه‌ای نشده‌اند، به‌عنوان گروه شاهد، به‌طور تصادفی انتخاب شدند. در حین اجرای کار به‌منظور جلوگیری از ریزش شاهد‌ها که می‌توانست منجر به اختلال در نتیجه‌گیری گردد، از هرکدام از

2 . Daveis

3 . Flynn

1 . Morgan

و آمار استنباطی (مانند آزمون تی مستقل یا من‌ویتنی، مجذور کای، آنالیز واریانس و هم‌بستگی پیرسون و اسپیرمن و آزمون دقیق فیشر) و با کمک نرم‌افزار SPSS (نسخه ۲۰) در سطح معناداری ۰/۰۵ داده‌ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

در این پژوهش، تمام افراد مورد بررسی مرد بودند. مطابق جدول ۱، متغیرهای دموگرافیک گروه مورد و شاهد تقریباً یکسان بوده و دو گروه از نظر سابقه کار، وضعیت تأهل، مدرک تحصیلی و نوبت کاری با یکدیگر اختلاف معناداری نداشتند ($p > 0/05$). اما میانگین سن گروه مورد از میانگین سن گروه شاهد کمتر بود؛ به طوری که آزمون آماری تی مستقل اختلاف معنادار بین دو گروه را نشان داد ($p = 0/042$).

یافته‌ها نشان داد بین هریک از متغیرهای استرس شغلی و درک ریسک با متغیرهای نوبت کاری، وضعیت تأهل و مدرک تحصیلی ارتباط معناداری وجود نداشت ($p > 0/05$). همچنین مطابق جدول ۲ با استفاده از آزمون

شغل، سن، سابقه کار، میزان تحصیلات، وضعیت تاهل و ۱۳۳ سوال ۵ گزینه‌ای در ۱۰ بخش (شامل وضعیت شغلی، شرایط فیزیکی محیط کار، تجربه ریسک و خطرات، احتمال بروز صدمات، تجربه ریسک وظایف شغلی، رضایت شغلی، ارزیابی ایمنی، ایمنی و پیشگیری از حوادث، حمایت‌های شخصی و کمک از دیگران و تجربه بروز رویداد و حوادث) است. هر سوال آزمودنی نمره‌ای بین ۱ تا ۵ کسب می‌کند. از تقسیم مجموع امتیازهای سوالات هر بخش بر تعداد سوالات همان بخش نمره درک ریسک همان بخش به دست می‌آید. به طور کلی آزمودنی در هر بخش نمره‌ای بین ۱ تا ۵ به دست می‌آورد. از تقسیم مجموع امتیازات بخش‌های مختلف پرسش‌نامه بر عدد ۱۰ (تعداد بخش‌های پرسش‌نامه) نمره درک ریسک افراد که عددی بین ۱ تا ۵ است، محاسبه می‌گردد.

در این پژوهش، تمام افراد برای شرکت در مطالعه آزاد بودند. پس از دریافت رضایت‌نامه شرکت در مطالعه و تکمیل پرسش‌نامه‌ها توسط شرکت‌کنندگان، داده‌های مورد نیاز جمع‌آوری شد و سپس با استفاده از آمار توصیفی (جداول فروانی و درصد، میانگین، انحراف معیار)

جدول ۱- خصوصیات دموگرافیک جمعیت مورد مطالعه

P-value	گروه شاهد (N=167)	گروه مورد (N=81)	متغیرهای دموگرافیک
0/042	38/3 (5/2)	36/9 (4/7)	سن میانگین (انحراف معیار)
0/57	10/9 (3/5)	10/6 (3/4)	سابقه کار میانگین (انحراف معیار)
0/193	9 (5/4)	8 (9/9)	وضعیت تاهل (درصد)
	158 (94/6)	73 (90/1)	مجرد
	9 (5/4)	4 (4/9)	متاهل
	17 (10/2)	4 (4/9)	بی‌سواد
	2 (1/2)	1 (1/2)	ابتدایی
0/319	71 (42/5)	42 (51/9)	مدرک تحصیلی (درصد)
	68 (40/7)	30 (37)	دانشگاهی
	60 (35/1)	21 (25/9)	دیپلم
0/418	120 (79/1)	47 (58/1)	نوبت کاری (درصد)
			روزکار
			چرخشی

جدول ۲- نتایج آزمون هم‌بستگی پیرسون متغیرهای سن و سابقه کار با استرس شغلی و درک ریسک

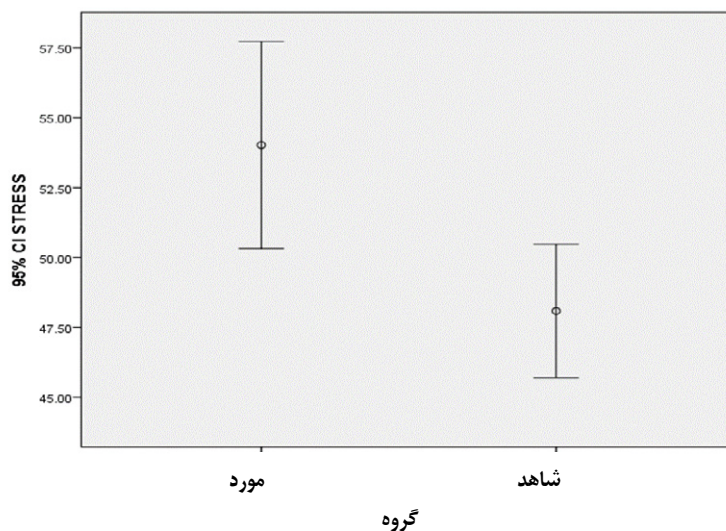
متغیر	مورد	شاهد
	P-value	P-value
سن	0/239	0/058
استرس شغلی		
سابقه کار	0/206	0/174
سن	0/452	0/014
درک ریسک		
سابقه کار	0/747	0/004

شغلی شانس رخداد حوادث را ۴۰٪ افزایش می دهد. مطابق جدول ۴، میانگین امتیاز کلی منابع استرس شغلی در گروه مورد و شاهد به ترتیب برابر ۱۲۷/۸ و ۱۲۱/۴ بود و اختلاف معناداری را نشان نداد ($p=0/137$)؛ اما در برخی از حیطه های منابع استرس شغلی این تفاوت معنادار بود. بیشترین تفاوت در حیطه سنگین باری نقش مشاهده شد ($p=0/002$). مطابق دسته بندی امتیازهای مربوط به منابع استرس شغلی، امتیاز به دست آمده بیانگر وجود منابع استرس شغلی، بیشتر از سطح متوسط در هر دو گروه مورد و شاهد است.

نتایج حاصل از بررسی متغیر درک ریسک در جدول ۵ حاکی از آن است که نمره کلی درک ریسک در گروه مورد به طور معناداری از گروه شاهد بالاتر است. بیشترین اختلاف در ابعاد درک ریسک مربوط به حیطه تجربه بروز رویداد بود. در این پژوهش، گروه مورد و شاهد به ترتیب ۶۶ و ۶۱/۸٪ از نمره کلی درک ریسک را کسب نمودند که بین نمره گروه مورد با گروه شاهد اختلاف معناداری وجود داشت ($p < 0/05$).

همبستگی پیرسون، بین استرس شغلی و سن و سابقه کار در هریک از دو گروه مورد و شاهد همبستگی معکوس و ضعیف مشاهده شد که از نظر آماری معنادار نبود ($p > 0/05$). اما متغیر درک ریسک با سن و سابقه کار همبستگی مستقیم و ضعیف داشت که از نظر آماری در گروه مورد معنادار نبود ($p > 0/05$). اما در گروه شاهد این رابطه معنادار بود ($p < 0/05$).

مطابق یافته ها، میانگین امتیاز استرس شغلی در گروه مورد و شاهد به ترتیب برابر با ۵۴/۰۲ و ۴۸/۰۹ بود. براساس جدول ۳ که رتبه بندی میزان استرس شغلی را نشان می دهد، ۵۳/۲٪ از گروه مورد و ۲۹/۲٪ از گروه شاهد دچار فرسودگی شغلی بودند و این اختلاف معنادار بود ($p=0/002$). شکل ۱ مقایسه میانگین و انحراف معیار نمره استرس شغلی در بین گروه مورد و شاهد اختلاف معناداری را نشان می دهد ($p=0/007$). همچنین بر اساس دسته بندی افراد به کسانی که دچار فرسودگی شغلی بودند و سایر افراد، مقدار نسبت شانس Odds Ratio=۱/۴ به دست آمد که نشان می دهد استرس

شکل ۱- مقایسه میانگین و انحراف معیار نمره استرس شغلی گروه مورد و شاهد

جدول ۳- توزیع پراکنده حیطه های میزان استرس شغلی در گروه مورد و شاهد

آماره آزمون P-value	شاهد		مورد		حیطه های استرس شغلی
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
$X^2=14/9$ P-value=0/002	9	5/6	6	7/6	سازگار
	45	28	14	17/7	رنج آور
	60	37/3	17	21/5	مرز فرسودگی شغلی
	47	29/2	22	53/2	فرسودگی شغلی

جدول ۴- توزیع پراکندگی حیطه های منابع استرس شغلی در گروه مورد و شاهد

آماره آزمون P-value	شاهد		مورد		حیطه های منابع استرس شغلی
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
T test=-.۰۳۳۹, P-value=-.۰۷۴۹	۱۰/۷۹	۳/۸۳	۱۰/۹۶	۳/۵۲	فقدان کنترل
T test=۱/۳۸۳, P-value=-.۰۱۶۸	۱۰/۷۴	۳/۳۰	۱۱/۳۶	۳/۳۵	شکاف اطلاعات
T test=۱/۹۲۲, P-value=-.۰۵۶	۱۱/۹۸	۴/۳۱	۱۳/۰۵	۳/۷۱	علت و نتیجه (ارزیابی عملکرد)
T test=۱/۷۱۹, P-value=-.۰۸۷	۱۳/۷۲	۴/۶۷	۱۴/۸۱	۴/۷۸	تعارض
T test=۲/۱۴۷, P-value=-.۰۳۳	۱۳/۵۶	۴/۵۰	۱۴/۸۹	۴/۷۴	محیط کار
T test=-.۰۱۰۶, P-value=-.۰۹۱۶	۱۱/۱۱	۴/۶۳	۱۱/۰۵	۴/۲۳	ناامنی شغلی
T test=-.۰۲۶۱, P-value=-.۰۷۹۴	۱۲/۰۶	۴/۲۶	۱۱/۹۱	۳/۸۹	پیگانگی
T test=۳/۱۲۲, P-value=-.۰۰۲	۱۲/۹۸	۳/۳۸	۱۴/۵۱	۳/۰۷	سنگین باری نقش
T test=۲/۳۱۸, P-value=-.۰۲۱	۱۳/۷۱	۴/۲۲	۱۴/۹۹	۳/۷۹	سبک باری نقش
Mann-whitney test=-۱/۱۰۶ p value=-.۰۲۶۹	۱۰/۷۵	۴/۱۶	۱۰/۳۱	۴/۳۳	تعارض نقش
T test=۱/۴۹۲, P-value=-.۰۱۳۷	۱۲۱/۴۰	۳۳/۳۷	۱۲۷/۸۴	۲۸/۵	نمره کلی منابع استرس

جدول ۵- توزیع پراکندگی حیطه های درک ریسک در گروه مورد و شاهد

آماره آزمون P-value	شاهد		مورد		حیطه های درک ریسک
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
T test=-.۰۲۰۶, P-value=-.۰۸۳	۳/۱۲	-۰/۳۸	۳/۱۱	-۰/۴۳	وضعیت شغلی
Mann-whitney test=-.۰۰۱۹ P-value=-.۰۹۵۸	۳/۸۲	-۰/۶۵	۳/۸۲	-۰/۶۷	شرایط فیزیکی محیط کار
T test=۱/۶۵۶, P-value=-.۰۹۹	۲/۸۵	-۰/۷۳	۳/۰۱	-۰/۷۰	تجربه ریسک و خطرات
T test=-.۰۲۸۳, P-value=-.۰۷۰۲	۳/۴۳	-۰/۷۷	۳/۴۷	-۰/۷۴	احتمال بروز صدمات
T test=-.۰۱۹۱, P-value=-.۰۵۷	۲/۸۷	-۰/۶۸	۳/۰۵	-۰/۶۷	تجربه ریسک - وظایف شغلی
T test=-.۰۳۷۸, P-value=-.۰۷۰۶	۲/۶۴	-۰/۶۶	۲/۶۸	-۰/۷۰	رضایت شغلی
T test=۲/۰۶۶, P-value=-.۰۰۴	۲/۷۲	-۰/۶۸	۲/۹۰	-۰/۵۹	ارزیابی ایمنی
T test=-۳/۹۸۸, P-value<۰/۰۰۱	۲/۲۵	-۰/۳۴	۳/۰۶	-۰/۳۷	ایمنی و پیشگیری از حوادث
T test=۲/۲۴۰, P-value=-.۰۲۶	۳/۳۲	-۰/۶۰	۳/۴۹	-۰/۵۲	حمایت شخصی و کمک از دیگران
Mann-whitney test=-۱۰/۷۳ P-value<۰/۰۰۱	۲/۸۵	-۰/۹۳	۴/۳۹	-۰/۸۰	تجربه بروز رویداد
T test=۵/۴۵۱, P-value<۰/۰۰۱	۳/۰۹	-۰/۲۸	۳/۳۰	-۰/۳۰	نمره کلی درک ریسک

پیرسون همبستگی ضعیف و معکوس بین میزان استرس شغلی و درک ریسک را نشان داد. این رابطه در گروه مورد از نظر آماری معنا دار نبود ($p=۰/۲۸۹$)؛ اما در گروه شاهد این رابطه معنا دار بود ($p=۰/۰۰۷$).

مطابق جدول ۶، با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون بین منابع استرس شغلی و درک ریسک در هر دو گروه مورد و شاهد همبستگی معکوس و ضعیف مشاهده گردید؛ اما این رابطه معنا دار نبود. همچنین آزمون همبستگی

جدول ۶- نتایج آزمون همبستگی پیرسون متغیر درک ریسک با میزان و منابع استرس شغلی

شاهد		مورد		متغیر
P-value	ضریب همبستگی	P-value	ضریب همبستگی	
۰/۰۰۷	- ۰/۲۰۸	۰/۲۸۹	- ۰/۱۲۰	استرس شغلی و درک ریسک
۰/۱۲۵	- ۰/۱۱۷	۰/۲۱۵	- ۰/۱۴۰	منابع استرس شغلی و درک ریسک

بحث

افراد به تدریج کاهش می یافت؛ هر چند این ارتباط از نظر آماری معنادار نبود. به هر حال، نتایج این پژوهش برخلاف مطالعه جزینی و همکاران (۴۲) در صنعت سیمان است که نشان داد با افزایش سن و سابقه افراد، استرس شغلی افزایش می یابد. همچنین مطابق یافته های پژوهش حسن زاده و همکاران (۴۳) در شرکت گاز کردستان، بین استرس شغلی با متغیرهای سن و سابقه کاری ارتباط معناداری وجود ندارد. اما نتایج مطالعه طباطبایی و همکاران (۴۴) در صنعت سیمان جویین سبزواری حاکی از توانایی پیش بینی کردن میزان استرس شغلی از طریق سن، سابقه کار و حقوق دریافتی بوده است. به طور کلی از نتیجه پژوهش حاضر می توان چنین استنباط کرد که با افزایش سن و سابقه کار، به تدریج تجربه و مهارت افراد نیز افزایش می یابد و کارکنان در شغلشان جاافتاده تر می شوند. در مطالعه لویز و همکاران در سال ۲۰۰۳، شدت حوادث و رویدادهای ناگوار بر استرس شغلی افراد و درک ریسک آن ها اثرگذار بوده و برای گروه هایی که با شدت های یکسان رویدادهای ناگوار را در محیط کار تجربه کردند، استرس شغلی تفاوت معناداری، علی رغم تفاوت در مشخصات دموگرافیک افراد، نداشته است. (۴۱) بنابراین در بررسی تأثیر عوامل مختلف بر استرس شغلی افراد لازم است وزن عوامل اثرگذار بر استرس نیز در نظر گرفته شود.

نتایج نشان داد بین سن و سابقه کار با درک ریسک در گروه مورد همبستگی ضعیف و مستقیم وجود داشت که از نظر آماری معنادار نبود. ولی در گروه شاهد این ارتباط معنادار بود؛ بدین معنا که با افزایش سن و سابقه کار، میزان درک ریسک کارکنان افزایش می یافت. دپاکسورن و همکاران نیز گزارش کردند که ارتباط درک ریسک با سابقه و تجربه کاری معنادار بوده است. (۴۵) همچنین نتایج مطالعه پژوهش جهانی و همکاران در صنعت ساختمانی موید این مطلب است که سن و سابقه کار بر درک ریسک کارکنان مؤثر است. (۳۰) در بررسی شیزن اوه و همکاران نیز تأثیر تجارب کار بر درک ریسک مثبت بوده است. (۲۸) اما یافته های باشا و مایتنی نشان داد که سن و تجربه تأثیری بر درک ریسک شاغلان ندارد. (۴۶)

نتایج این پژوهش بیانگر آن بود که بین هر کدام از مشخصات دموگرافیک نظیر نوبت کاری، وضعیت تأهل و مدرک تحصیلی با متغیرهای استرس شغلی و درک ریسک در هر یک از دو گروه مورد و شاهد تفاوت معناداری وجود نداشت. این یافته ها با نتایج مطالعه اسپکتور و همکاران (۳۵) که به شکل مقایسه ای بین مدیران امریکایی و ایرانی صورت گرفته و بیانگر نبود رابطه معنادار بین استرس و ویژگی های دموگرافیک است، همخوانی داشت. همچنین نتایج پژوهش هنری و کراوفورد در انگلستان (۳۶) که رابطه بین ویژگی های دموگرافیک و استرس را قابل اغماض می داند، یافته های مطالعه حاضر را تأیید می کند. نتایج بررسی سوری و همکاران (۳۷) تأکید می کند شیوع استرس در کارکنان جوان کارخانه سایپا بیشتر از سایرین است که این یافته با نتایج پژوهش حاضر مطابقت ندارد. همچنین برابند مقاله حاضر با یافته های منشور و همکاران (۳۸) در کارخانه های چندملیتی مالزی، مطالعات کلاگری و همکاران (۳۹) در گرگان و نیز حلوابی و همکاران (۴۰) در معدن آهن ایران در زمینه رابطه سن و استرس مطابقت نداشت؛ چراکه این تحقیقات حکایت از رابطه معناداری بین سن و استرس داشتند. به نظر می رسد این اختلاف به دلیل غالب شدن عامل اقتصادی در مجموع عوامل ایجاد کننده استرس در جامعه مورد پژوهش است. همچنین نتایج مطالعه حاضر برخلاف بررسی جهانگیری و همکاران (۳۰) در صنعت ساختمانی است که نشان داد میزان تحصیلات و وضعیت تأهل بر درک ریسک کارکنان مؤثر است. براساس یافته های به دست آمده از پژوهش حاضر می توان گفت درک ریسک مستقل از تفاوت های فردی و وابسته به تجربه های رخ داده در محیط کار است. در تعامل با رویدادهای مختلف در محیط کار، رویکرد واکنشی کارکنان تأثیر زیادی در درک ریسک افراد دارد. (۴۱) همچنین در این پژوهش یافته ها حاکی از آن بود که در هر دو گروه مورد و شاهد، بین هر کدام از مشخصات دموگرافیک سن و سابقه کار با استرس شغلی همبستگی معکوس و ضعیف وجود داشت؛ به طوری که با افزایش سن و سابقه کار، استرس شغلی

و موجب خستگی احساسی یا کاهش انرژی و هیجان در احساس فردی مرتبط با شغل و همکاران می شوند و می توانند به نارضایتی شغلی، استرس شغلی و همچنین خستگی شغلی در فرد بینجامند و همه این عوامل بر درک ریسک از محیط کار و مرتبط با شغل موثر است. (۴۹) همچنین در این پژوهش بین منابع استرس شغلی و درک ریسک در هریک از دو گروه مورد و شاهد همبستگی معکوس و ضعیف مشاهده گردید. هرچند که از نظر آماری رابطه بین این دو متغیر معنادار نبود. این یافته را می توان چنین تفسیر کرد که افزایش منابع استرس شغلی با درجات مختلف در محیط کار بر بهداشت روان و ذهن کارکنان تأثیر گذاشته و موجب اختلال و کاهش عملکرد ذهن و در نتیجه کاهش میزان درک ریسک شده است. نتایج این پژوهش نشان داد در گروه مورد بین میزان استرس شغلی و درک ریسک همبستگی ضعیف و معکوس وجود داشت و از نظر آماری این رابطه معنادار نبود. اما در گروه شاهد این رابطه معنادار بود؛ بدین معنا که هرچه میزان استرس شغلی در محیط کار بیشتر باشد، میزان درک ریسک کارکنان کمتر است و برعکس. لویز و همکاران (۴۷) در سال ۲۰۰۱ تأثیر میزان استرس شغلی بر درک ریسک در دو گروه جمعیتی با تجربه ریسک های صنعتی در سطح بالا و گروهی جمعیتی که در شرایط بحرانی از نظر بلایای طبیعی قرار دارند، بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که سطح استرس افراد بر درک ریسک آن ها تأثیر می گذارد و درک ریسک افراد نیز نقش میانجی و تعاملی مهمی در پاسخ فرد به ریسک ایفا می کند. براساس این یافته ها، درک ریسک در رویکرد واکنشی و لحظه ای به رویدادهای مهم در صنعت و نوع تصمیمات اتخاذ شده افراد نقش مهمی ایفا می نماید و برای پیشگیری از وقوع حوادث مرتبط با عامل انسانی در فرایندهای صنعتی و همچنین کاهش اثرات و خسارت های ناشی از رویدادها و حوادث صنعتی نیازمند بهبود و ارتقا است. یکی از مولفه های مهم و مؤثر بر درک ریسک کارکنان در محیط کار، سطح استرس شغلی است که برای کاهش آن لازم است برنامه ریزی هایی در محیط های کاری انجام شود. (۴۹)

همچنین یافته های پژوهش حاکی از آن بود که میزان درک ریسک در گروه مورد به طور معناداری با گروه شاهد تفاوت دارد؛ به این معنا که کارکنان حادثه دیده درک ریسک بیشتری از کارکنان حادثه ندیده داشته اند. نتایج مطالعه جهانگیری و همکاران در صنعت ساختمانی نیز موید این مطلب است که تجربه حوادث بر درک ریسک کارکنان موثر است. (۳۰) تیلور و اسنایدر نیز اعلام کردند

به طور کلی با افزایش سن و سابقه کار، کارکنان به تدریج از طریق تجربه اندوزی و آموزش های مستمر حین کار، درک بهتری از محیط کار و ریسک های مرتبط با شغل خود پیدا می کنند که موجب افزایش درک ریسک آنان می گردد. درک ریسک کارکنان از طرق مختلف همچون دریافت دانش و افزایش آگاهی، تغییر نگرش و یا تجربه رویدادهای مختلف در محیط کار حاصل می شود که تمام روش های ارتقای درک ریسک کارکنان در محیط کار تحت تأثیر مولفه زمان است. بنابراین برای ارتقای درک ریسک کارکنان تازه وارد در مجموعه های صنعتی نیاز است از روش های انتقال آگاهی و دانش، انتقال تجربه ها و رویدادهای مستند شده گذشته و مستقل از تجربه فردی اقدام کرد. ارتقای درک ریسک از یک طرف از مولفه های مهم در کاهش حوادث ناگوار و کاهش هزینه های مستقیم و غیرمستقیم مرتبط با حوادث است؛ ولی از طرف دیگر بخش زیادی از آن از طریق تجربه های فردی و محیطی حاصل می شود که اتخاذ رویکرد مناسب در این خصوص اهمیت بسیاری دارد. (۴۷) مطابق یافته ها، نمره کلی منابع استرس شغلی در دو گروه مورد و شاهد تفاوت آماری معناداری را نشان نداد. اما در بعضی از حیطه های ده گانه منابع استرس شغلی این تفاوت معنادار بود. بیشترین تفاوت در حیطه سنگین باری نقش مشاهده شد. نتایج مطالعه زارع و همکاران نشان داد بین منابع استرس و حوادث شغلی ارتباط بسیار قوی وجود دارد. (۲۱) بدین ترتیب، می توان نتیجه پژوهش حاضر را این گونه تفسیر کرد که منبع اصلی استرس شغلی و مؤثر در بروز حوادث در جامعه مورد پژوهش سنگین باری نقش بوده است. اما به طور کلی مهم ترین منابع استرس شغلی در هر دو گروه مورد و شاهد جامعه مورد بررسی شامل سبک باری نقش، محیط کار و تعارض بود. از طرفی در تحقیق دیگری که توسط جزنی و همکاران در منطقه ۳ عملیات انتقال گاز ایران انجام شد، ۳ منبع اصلی استرس شغلی فقدان کنترل، ابهام نقش (شکاف اطلاعات) و ارزیابی عملکرد (علت و نتیجه) شناسایی شد. (۴۸) مطابق این نتایج، منابع استرس شغلی متأثر از صنایع و محیط های کاری گوناگون بوده و هر محیط کاری می تواند منابع استرس شغلی منحصر به فرد را داشته باشد. در ضمن سهم بزرگی از منابع استرس شغلی از طریق تأثیر روانی بر فرد سبب ایجاد استرس می شود و از پارامترهای فشار روانی موجود در محیط کار به شمار می آید. براساس تحقیق لایتر و همکاران در سال ۲۰۰۵، خستگی، بی طاقتی و کم طاقتی شغلی ساختار چندبعدی وابسته به پارامترهای استرس در محیط کار دارند که از منابع استرس نشئت گرفته اند

در زمان گذشته بوده و تأثیر آن بر تصمیم‌گیری و واکنش فرد به محیط و مخاطرات پیرامون منوط به زمان حال و اثرگذاری آن در لحظه است و به‌طور غیرمستقیم نیز این مقوله تحت تأثیر پارامترهای روانی - اجتماعی همانند استرس شغلی، کیفیت زندگی کاری و فرهنگ سازمانی است. براساس نتایج بدست آمده از این تحقیق، ارتقاء درک ریسک کارکنان مرتبط با ماهیت شغلی و فرایندهای کاری افراد، در نوع رویکرد واکنشی به رویدادهای محیط کار موثر بوده و در شرایط خاص، تحلیل اطلاعات بدست آمده از محیط و شغل در شرایط مناسب از درک ریسک افراد، می‌تواند منجر به اتخاذ تصمیمات بهتر شود. درک ریسک بالای کارکنان از محیط و فرایندهای کاری مرتبط می‌تواند از بروز حوادثی که در گذشته رخ داده، جلوگیری کند و در صورت بروز رویداد ناخوشایند در محیط کار، منجر به کاهش هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم مرتبط با آن شود.

از مهم‌ترین محدودیت‌های این پژوهش موارد ذیل است:

- ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش وضعیت حال حاضر افراد شرکت‌کننده در مطالعه را از نظر میزان درک ریسک و استرس شغلی سنجیده است. اما ممکن است در زمان وقوع حادثه شغلی برای فرد، وضعیت به‌گونه‌ای متفاوت بوده باشد و این مسئله چه بسا مقایسه دو گروه مورد و شاهد را با محدودیت‌هایی مواجه کند که این موضوع از کنترل محقق خارج بوده است.

- عدم همکاری و تکمیل پرسش‌نامه‌ها توسط کارکنان به‌دلیل مشغله زیاد.

در پایان براساس نتایج مطالعه راهکارهای اصلاحی ذیل ارائه می‌گردد:

- سنجش میزان عوامل زیان‌آور محیط کار به‌عنوان یکی از منابع مهم استرس شغلی و بروز حوادث شغلی؛
- انجام اقدامات اصلاحی برای عوامل زیان‌آوری که میزان آن‌ها در محیط کار بیش از حد مجاز شغلی است؛
- تدوین و اجرای برنامه عملیاتی مدیریت استرس شغلی در محیط کار؛
- استفاده از متخصصان بهداشت روان در تیم HSE جهت ارتقای سطح بهداشت روانی محیط کار؛
- تدوین و اجرای برنامه مناسب جهت ارتقای درک ریسک کارکنان از طریق شناخت خطرات محیط کار و مرور حوادث گذشته در این صنعت و صنایع مشابه؛
- سنجش و ارزشیابی درک ریسک کارکنان از مخاطرات پیرامون در محیط و فرایندهای کاری در دوره‌های زمانی مشخص.

که وقوع حوادث شغلی در افراد حادثه‌دیده (داشتن تجربه حادثه) منجر به افزایش درک ریسک آنان می‌گردد. (۲۹) در بررسی شیزن اوه و همکاران تأثیر تجربه حادثه بر درک ریسک کارگران مثبت بوده است. (۲۸) به‌طور کلی یافته‌های پژوهش حاضر بدین شکل قابل تفسیر است که توجه به رویکرد واکنشی^۱ در کاهش دامنه و خسارت‌های مستقیم و غیرمستقیم حوادث از یک سو و جلوگیری از وقوع حوادث مشابه از سوی دیگر در صنعت به همان اندازه رویکردهای کنشی^۲ و پیشگیرانه از اهمیت فراوانی برخوردار است. یکی از ابزارهای تقویت رویکردهای واکنشی در رویارویی با رخدادها و حوادث صنعتی و همچنین جلوگیری از وقوع حوادث مشابه، ارتقای درک ریسک کارکنان از مخاطرات قابل وقوع مرتبط با شغلشان و فرایندهای شغلی درگیر در آن است. (۲۷) یافته‌های این تحقیق بیانگر وجود ارتباط معنادار و مستقیم بین استرس شغلی و بروز حوادث شغلی است. پژوهش انجام‌شده توسط کیانی و همکاران ارتباط معنادار بین استرس شغلی و نرخ گزارش حوادث شغلی را اثبات کرد. (۵۰) همچنین مطالعه زارع و همکاران اثر استرس بر رخداد حوادث غیرمربار را تایید کرد. (۲۱) در بررسی شیانگ وو و همکاران، بین استرس شغلی و رفتار ایمنی هم‌بستگی منفی وجود داشت. (۱۹) براساس یافته‌های راندمو نیز، استرس شغلی نقش عمده‌ای در تکرار حوادث، صدمات و خطاهای انسانی دارد. (۵۱) لذا نتیجه پژوهش حاضر در این زمینه و مطالعات پیشین همگی بیانگر وجود ارتباط معنادار بین استرس شغلی و حوادث شغلی است. در تفسیر این نتیجه می‌توان گفت وجود استرس شغلی بیش از حد در محیط کار از طریق کاهش عملکرد فرد و کاهش قدرت تصمیم‌گیری مناسب و بموقع سبب افزایش بروز خطا و اعمال نایمن و در نتیجه منجر به رخداد حوادث می‌گردد.

نتیجه‌گیری

بین منابع و میزان استرس شغلی با حوادث شغلی ارتباط معنادار و مستقیم وجود دارد. سنگین باری نقش یکی از عوامل موثر در رخداد حوادث در این صنعت بود. بنابراین با شناسایی منابع استرس شغلی و حذف، کنترل و یا تعدیل این منابع می‌توان از میزان استرس کارکنان و بروز حادثه شغلی کاست. همچنین نتایج این پژوهش نشان داد افراد حادثه‌دیده درک ریسک بیشتری از افراد حادثه‌ندیده دارند. موضوع درک ریسک کارکنان از مخاطرات شغلی و فرایندهای صنعتی در محیط کار به‌طور مستقیم تحت تأثیر میزان آگاهی، دانش و تجربیات افراد

1 . Active (Reactive) Approach

2 . Proactive Approach

Iran occupational health journal. 2016; 13 (1): 47-57. (Persian)

15. Cordeiro R, Dias A. Stressful life events and occupational accidents. *Scandinavian journal of work, environment & health*; 2005.
16. Brauer RL. *Safety and health for engineers*. John Wiley & Sons; 2016.
17. M. Goldenhar* L, Williams LJ, G. Swanson N. Modelling relationships between job stressors and injury and near-miss outcomes for construction labourers. *Work & Stress*. 2003; 17(3): 218-240.
18. Murphy LR. Occupational stress management: A review and appraisal. *Journal of occupational psychology*. 1984; 57(1): 1-5.
19. Wu X, Li Y, Yao Y, Luo X, He X, Yin W. Development of construction workers job stress scale to study and the relationship between job stress and safety behavior: An empirical study in Beijing. *International journal of environmental research and public health*. 2018; 15(11): 2409.
20. Golmohammadi R, Damyar N, Mohammadfam I, Fardmal J. Evaluation of the relation between noise exposure and occupational stress with unsafe acts and accidents in city bus drivers. *Iran Occupational Health journal*. 2014; 11(1). (Persian)
21. Zare M, Abedi K, Halvani G, Barkhordari A, Aminipour M. Prevalence of job stress among staff of the ports and sailing corporation of Hormozgan and its relation to non Fatal accidents. *Journal of Shahid Sadoughi University of Medical Sciences and Health Services*. 2009; 17 (3): 142-8 (Persian)
22. Luo L. Work motivation, job stress and employees' well-being. *Journal of applied management studies*. 1999; 8(1): 61-72.
23. Hughes PH, Ferrett ED. *Introduction to health and safety in construction*. Routledge; 2012.
24. Sjöberg L, Moen BE, Rundmo T. Explaining risk perception. An evaluation of the psychometric paradigm in risk perception research. *Rotunde publikasjoner Rotunde*. 2004; 84: 55-76.
25. Mullen J. Investigating factors that influence individual safety behavior at work. *Journal of safety research*. 2004; 35(3): 275-285.
26. Lichtenstein S, Slovic P, Fischhoff B, Layman M, Combs B. Judged frequency of lethal events. *Journal of experimental psychology: Human learning and memory*. 1978; 4(6): 551.
27. Rundmo T. Associations between risk perception and safety. *Safety Science*. 1996; 24(3): 197-209.
28. Oah S, Na R, Moon K. The influence of safety climate, safety leadership, workload, and accident experiences on risk Perception: a study of Korean manufacturing

REFERENCES

1. Ross RR, Altmaier EM. *Intervention in occupational stress: A handbook of counselling for stress at work*. Sage; 1994.
2. Li CY, Chen KR, Wu CH, Sung FC. Job stress and dissatisfaction in association with non-fatal injuries on the job in a cross-sectional sample of petrochemical workers. *Occupational Medicine*. 2001; 51(1): 50-55.
3. Nejad AD, Gholamnia R, Alibabae A. The crisis of risk analysis in complex socio-technical systems; A literature review Part A: Dependency between common risk analysis methods and obsolete accident models. *Iran Occupational Health*. 2016; 13(4): 62-76.
4. Toroody AB, Abaiee MM, Gholamnia R, Ketabdari MJ. Epistemic-based investigation of the probability of hazard scenarios using Bayesian network for the lifting operation of floating objects. *Journal of Marine Science and Application*. 2016; 15(3): 250-259.
5. Abbasi M, Gholamnia R, Alizadeh SS, Rasoulzadeh Y. Evaluation of workers unsafe behaviors using safety sampling method in an industrial Company. 2015; *Indian Journal of Science and Technology*. 2015; 8(28): 1-6.
6. Ross RR, Altmaier EM. *Intervention in occupational stress: a handbook of counselling for stress at work*. Translated by KHajepour Gh. Tehran: Baztab; 2006.
7. Hajiamini Z, Cheraghalipour Z, Marzabadi A, Ebadi A, Norouzi Koushali A. Comparison of job stress in military and non-military drivers in Tehran city. *Journal Mil Med*. 2011;13(1): 25-30. (Persian)
8. Tangri RP. *What stress costs*. Special report produced by Chrysalis Performance Strategies. Inc. Nova Scotia, Canada; 2003.
9. NIOSH. *Exposure to stress: Occupational hazards in hospitals*. Atlanta, GA: NIOSH Publication; 2008.
10. Seward J. Occupational stress. In: LaDou J, editor. *Current occupational & environmental medicine*. 3rd edition. New York: MC Grow Hill. 2004: 18-603.
11. Lotfizadeh M, Noor-hassim E, Habibi E. Analysis of occupational stress and the related issues among employees of Esfahan steel company (ESCO), Iran (2009). *Journal of Shahrekord Uuniversity of Medical Sciences*. 2011; 13(5): 37-45 (Persian)
12. Jeremy WS. *Stress at work: Management and prevention*. Boston: Elsevier/Butterworth-Heinemann; 2005.
13. Sureshkrishna G, Simanchala D. Occupational stress and job satisfaction: A Study of Automotive Industry in India. *International Journal of Mechanical Engineering and Technology (IJMET)*. 2018; 9(2): 690-97.
14. Vosoughi niri A, ruhollahi A, mohammad hosein H. A survey of effect of job stress on general health and job performance on Air Traffic Controllers (ATC).

- employees. *J Yazd Univ Med Sci Iran*; 2000. (Persian)
41. Lopez-Vazquez E, Marvan ML. Risk perception, stress and coping strategies in two catastrophe risk situations. *Social Behavior and Personality: an international journal*. 2003; 31(1):61-70.
 42. Khani JR, Tabatabaei S, Kavousi A, Seyedmehdi SM, Mohagheghan YM. Ergonomic study of the relationship between job stress and harmful factors in the cement industry. *Iran occupational health journal*. 2016; 13(2): 58-67. (Persian)
 43. Hasanzadeh H, Shirbeigi N, Olazadeh H. A survey of Job Stress and Productivity among Kurdistan Gas Firm's Staff. *Iran occupational health journal*. 2012; 9 (2): 1-10. (Persian)
 44. Tabatabaei Sh, Dasturani A, Kiani F. The relationship between job stress and organizational job variables in staff of Jovin Sabzevar Cement Factory. Proceedings of the conference on the social and behavioral aspects of health. Shahrood University of Medical Sciences in 2009. (Persian)
 45. Thepaksorn P, Siriwong W, Neitzel RL, Somrongthong R, Techasrivichien T. Relationship between noise-related risk perception, knowledge, and the use of hearing protection devices among para rubber wood sawmill workers. *Safety and health at work*. 2018; 9(1): 25-9.
 46. Basha SA, Maiti J. Relationships of demographic factors, job risk perception and work injury in a steel plant in India. *Safety science*. 2013; 51(1): 374-81.
 47. Lopez Vazquez E. Risk perception interactions in stress and coping facing extreme risks. *Environmental Management and Health*. 2001; 12(2): 122-33.
 48. Jazani N, Habibi M, Nasr S. Analysis of factors affecting occupational stress and its management strategies (Case Study of District 3 Gas Operations). *Journal of management and human resources in the oil Industry*: 2010; 11: 127-50. (Persian)
 49. Michael P. Leiter, Perception of risk: an organizational model of occupational risk, burnout, and physical symptoms, *International Journal of Anxiety, Stress and Coping*, Vol. 18 (2005), Issue 2, Page 131-144.
 50. Kiani F, Rahimi Pordanjani T, Mohammadzadeh Ebrahimi A. The relationship between occupational stress and health consequences among the workers in regards with the perceived organizational support. *Journal of Ergonomics*. 2018; 6(1): 50-7. (Persian)
 51. Rundmo T. Risk perception and safety on offshore petroleum platforms-Part II: Perceived risk, job stress and accidents. *Safety science*. 1992; 15(1): 53-68.
 - workers. *Safety and health at work*. 2018; 9(4):427-33.
 29. Taylor WD, Snyder LA. The influence of risk perception on safety: A laboratory study. *Safety science*. 2017; 95: 116-24.
 30. Jahangiri M, Sarebanzadeh K, Bashar O, Salehzadeh H. Investigating effective factors on risk perception, safety attitude and safety performance of construction workers of Shiraz city, 2012. *Journal of Health in the Field*. 2017; 1(4): 30-6. (Persian)
 31. Jafari MJ, Kouhi F, Movahedi M, Allah-Yari T. The effect of job safety analysis on risk perception of workers at high risk jobs in a refinery. *Iran Occupational Health journal*. 2010; 6(4): 12-25. (Persian)
 32. Bull N, Riise T, Moen BE. Compensation for Occupational Injury and Disease in Norway:: Ranking of Job Groups. *Journal of occupational and environmental medicine*. 2000; 42(6): 621-8.
 33. Tabatabaei S, Khani Jazani R, Kavousi Dolanghar A, Rostami K, Najafi Z. The relationship between rate and sources of job stress and musculoskeletal pains among the staff of one hospital in Tehran city, Iran. *Qom Univ Med Sci J*. 2017; 11(4): 72-9. (Persian)
 34. Soltani M. Determining the efficacy of safety educational intervention the risk perception of an electronic industries employees [dissertation]. school of public health shahid beheshti medical university; 2016. (Persian)
 35. Spector PE, Cooper CL, Maria E, Aguilar-Vafaie. A comparative study of perceived Job stressor sources and Job strain in American and Iranian managers. *IAAP*. 2002; 51(3): 446-57.
 36. Crawford JR, Henry J. The Depression Anxiety Stress Scales (DASS): normative data and latent structure in a large non-clinical sample. *Br J Clin Psychol*. 2005; 44(Pt 2): 227-39.
 37. Soori H, Rahimi M, Mohseni H. [Occupational stress and work-related unintentional injuries among Iranian workers, a case control study. *Iran J Epidemiol*. 2005; 1(4,3): 53-8. (Persian)
 38. Manshor AT, Fontaine R, Choy CS. Occupational stress among managers: a Malaysian survey. *J Manag Psychol*. 2003; 18(6): 622-8.
 39. Kolagary Sh, Sanagoo A, Mirkarimy F, Behnampor N. [The level of stress among Gorgan University of Medical Sciences hospital operation room's personals and its relation to some related factors. *J Gorgan Univ Med Sci*. 2002; 4(10): 54-9. (Persian)
 40. Halvaei MH, Harazi MA, Nasleseraji J, Aminipor MR. [Determination of depression among Iran Ore